

Familiezaken

Citation for published version (APA):

Slootweg, J. G. (2014). Familiezaken. *Energie Actueel*, 8-8.

Document status and date:

Gepubliceerd: 01/01/2014

Document Version:

Uitgevers PDF, ook bekend als Version of Record

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.tue.nl/taverne

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

openaccess@tue.nl

providing details and we will investigate your claim.

Column

Familiezaken

Geïnspireerd door de aanhoudende pleidooien van hun oudste zoon voor een verduurzaming van ons energiesysteem en geholpen door de lage rentestand en het slechte beleggingsklimaat hebben mijn ouders in de zomer van 2012 een PV-installatie op het dak van hun woning geïnstalleerd. Sindsdien zijn de zaken echter niet van een leien dakje gegaan. In deze bijdrage wil ik u meenemen in de wederwaardigheden van mijn ouders. Met als doel om als sector hiervan te leren. En betrokken en bewuste burgers die verantwoordelijkheid willen nemen voor de verduurzaming van het energiesysteem zo goed mogelijk te ondersteunen!

De eerste hobbel was de subsidieregeling. Op 8 juni 2012 verzond de toenmalige minister van EZ, Landbouw en Innovatie, Maxime Verhagen, een kamerbrief met als onderwerp ‘subsidieregeling zonnepanelen 2012-2013’. In deze brief werd een subsidieregeling aangekondigd voor particulieren die na 2 juli 2012 opdracht gaven voor plaatsing van een PV-installatie. Mijn ouders hadden begin juni het besluit om panelen te plaatsen weliswaar al genomen, maar ze waren nog niet geplaatst. Zodat zij meenden voor subsidie in aanmerking te kunnen komen – wat aanvankelijk ook het geval leek. Door AgentschapNL werden enkele honderden euro’s aan hen overgemaakt.

Eind augustus verzocht AgentschapNL mijn ouders om toezending van “een aankoopopdracht of ondertekende offerte gedateerd op of na 2 juli 2012.” Omdat mijn

ouders de installateur persoonlijk kenden, hadden zij echter mondeling opdracht gegeven. Zij beschikten daardoor over een *niet*-ondertekende offerte van vóór 2 juli én over een factuur van ná 2 juli. Na een uitgebreide en verwarrende mailwisseling met mijn ouders besloot AgentschapNL dat mijn ouders al vóór 2 juli opdracht tot levering en plaatsing van de panelen hadden gegeven en niet in aanmerking kwamen voor subsidie. Het ontvangen bedrag dienden zij te retourneren. Eind 2012 ontvingen mijn ouders de jaarafrekening van hun energieleverancier. Hun verbruik was weliswaar met enkele honderden kilowatturen gedaald ten opzichte van het voorgaande jaar, maar er werd op geen enkele wijze melding gemaakt van teruggeleverde energie. Navraag bij de energieleverancier leerde dat mijn ouders bij hun netbeheerder hadden moeten melden dat zij elektriciteit terugleverden.

Omdat zij een digitale elektriciteitsmeter hebben, werd de teruglevering anders niet verwerkt. Als zij dat alsnog zouden doen, zou de inmiddels teruggeleverde stroom bij hun volgende jaarafrekening – zij het met een jaar (!) vertraging – alsnog worden gesaldeerd met hun verbruik.

Aldus geschiedde en eind 2013 ontvingen mijn ouders de volgende jaarafrekening. Tot hun verbazing was er nu weliswaar een tweede meterstand opgenomen, maar betrof het een extra *verbruiksmeting* die bij hen *in rekening gebracht werd*; in plaats van een *teruglevermeting* die met hun verbruik werd *gesaldeerd*. Toen mijn ouders opnieuw met hun energieleverancier contact opnamen, werden zij doorverwezen naar hun netbeheerder omdat de oorsprong van dit nieuwe probleem daar zou liggen. Na enig mailverkeer kwamen mijn ouders telefonisch in contact met een medewerker van hun netbeheerder die “tot het gaatje ging” om de kwestie op te lossen. Daarbij bleek dat de stand van de *teruglevermeting* was verwerkt als tweede *verbruiksmeting* en dat deze stand dus als verbruik bij mijn ouders in rekening was gebracht – als schrale troost wel tegen een wat lager tarief...

Hoe het mogelijk was dat de terugleverstand door hun netbeheerder was verwerkt als verbruiksmeting, terwijl diezelfde (!) netbeheerder eerder schriftelijk had bevestigd dat mijn ouders te boek stonden als terugleverende klant bleef onduidelijk. Daarnaast dienden mijn ouders voor een definitieve oplossing opnieuw contact op te nemen met hun energieleverancier.

Mijn ouders hebben zo’n twee jaar na het plaatsen van hun zonnepanelen nog altijd geen eurocent ontvangen voor de door hen geproduceerde duurzame elektriciteit. Wel staan ze voor de uitdaging om een tweetal bedragen terug te ontvangen waarop zij recht hebben. Ten eerste dient hun energieleverancier zo’n 1.000 kWh aan teruggeleverde elektriciteit te salderen met hun verbruik. Ten tweede hebben zij

recht op retournering van het bedrag dat voor diezelfde 1.000 kWh ten onrechte bij hen in rekening is gebracht omdat hun *teruglevermeting* is verwerkt als *verbruiksmeting*. Tot nu toe hebben zij hun energieleverancier er niet van kunnen overtuigen dat zij recht hebben op teruggave van deze twee bedragen. Ook is niet duidelijk of hun netbeheerder een en ander inmiddels structureel heeft opgelost.

Gedane zaken nemen geen keer en wat gebeurd is, is gebeurd. Doel van het delen van deze familiezaken is om ervan te leren. Daarom eindig ik deze bijdrage met de oproep aan alle partijen in de energiesector om na te gaan of dit alles ook hún had kunnen overkomen en zo nodig maatregelen te nemen. Tot slot: ik heb geen namen van energieleveranciers en netbeheerders willen noemen. Als organisaties willen weten of zij bij dit dossier betrokken zijn, kunnen zij navraag doen (han.slootweg@enexis.nl). Het mag daarbij duidelijk zijn dat mijn werkgever Enexis niet de netbeheerder is van mijn ouders. Ware dat het geval geweest, dan zou ik deze column niet hebben geschreven maar mijn collega’s op een andere manier hebben aangespoord om orde op zaken te stellen! ■

Han Slootweg is deeltijdhoogleraar Smart Grids aan de Technische Universiteit Eindhoven en werkzaam bij een regionale netbeheerder.